

W tej serii:

HIMALAJE:

Cho Oyu Himal (w jęz.niemieckim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Khumbu La, Nangpai Gosum, Kyajo Ri. Wyd.1988.
Zeszyt 2: Cho Oyu, Ngozumpa Kang, Gyachung Kang. Wyd.1988.

Pumori-Taboche Himal (w jęz.niemieckim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Nup La, Gyubanare Kang, Lobuche, Kangchung, Pointed Pk. Wyd.1988.
Zeszyt 2: Jobo Lhaptshan, Taboche, Pumori, Khumbutse. Wyd.1988.

Mount Everest Massiv (w jęz.niemieckim i niemiecki/angielski)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Mount Everest, Changtse. Wyd.1985-wyczerpane.
/Nowe poprawione i uzupełnione wydanie 1986 -AREE Greul Inter.Alpine Publ./
Zeszyt 2: South Col, Lhotse, Nuptse. Wyd.1988.
Zeszyt 3: Inja Tse, Chukhung, Pokalde, Shartse, Cho Polu, Pethangtse. Wyd.1988.

Makalu Himal (w jęz.niemieckim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Chago, Kangchungtse, Chomo Lönzö. Wyd.1988.
Zeszyt 2: Makalu La, Makalu, Peak 6707, Yaupa, Peak5, Popti La. Wyd.1988.

Kangchenjunga Himal (w jęz.polskim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Nepal Gap, Gimmigela Chuli, Sugarloaf, Taple Shikhar, Kangchenjunga. Wyd.1987.
Zeszyt 2: Kangchenjunga, Kangbachen, Ramthang, Anidesh Chuli, Merrra. Wyd.1988.
Zeszyt 3: Kumbhakarna, Khabur, Buffer Pk. Tso Kang, Boktoh, Mirgin La. Wyd.1988.

KARAKORUM:

Western Baltoro Mustagh (w jęz.polskim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, West Mustagh Pass, Paiju Group. Wyd.1988.
Zeszyt 2: Sarpo Laggio Pass, Trango Group. Wyd.1989.
Zeszyt 3: Lobsang Group, East Mustagh Pass, Mustagh Tower. Wyd.1989.
Zeszyt 4: Savoia Group, Chongtar Group. Wyd.1989.

Northern Baltoro Mustagh (w jęz.polskim)

Zeszyt 1: Wprowadzenie, Eksploracja, Savoia Saddle, K2. Wyd.1989.
Zeszyt 2: Angel, Skyang Kangri, Durbin Group, Kharut Ridge. Wyd.1989.

POLSKA:

Góra Zborów (w jęz.polskim)

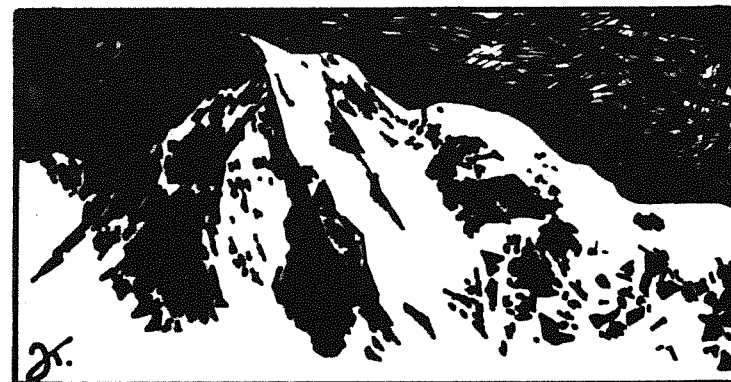
Zeszyt 1: Część zachodnia. Wyd.1986.
Zeszyt 2: Część wschodnia. Wyd.1986.

W krótkce!! Eastern Baltoro Mustagh - Zeszyt 1 (w jęz.polskim)

Niniejszym proszę wszystkich o przysyłanie sprostowań, uzupełnień i uwag do powyższych przewodników. Proszę również o materiały do dalszych zeszytów tej serii.

J.Kielkowski, Potsdamer Str.45, 4000 Düsseldorf 13

NORTHERN BALTORO MUSTAGH

-2-

PRZEWODNIK ALPINISTYCZNY

Jan Kiełkowski

N O R T H E R N
B A L T O R O M U S T A G H

Zeszyt 2

Przewodnik alpinistyczny

- wszelkie prawa zastrzeżone -

*Alle Janina M.
2. redaktorzy i redaktorki*

Düsseldorf 1989

NEGROTTO PASS 6337 (rys.5,22-24,27,30)

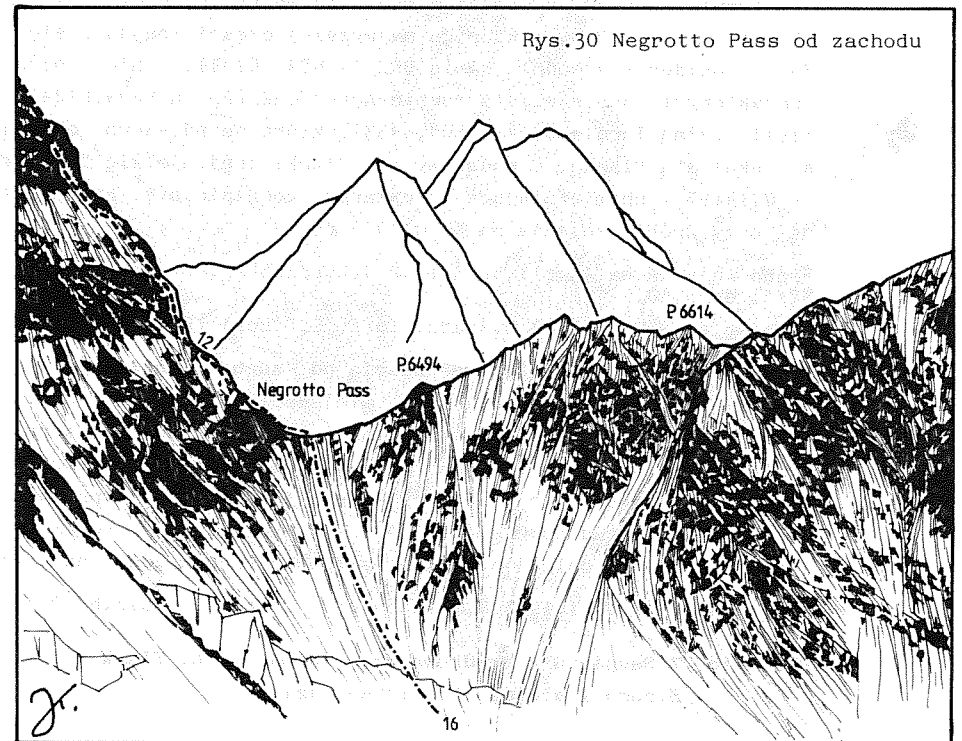
Przełęcz w południowej grani K2, oddzielająca masyw tego szczytu od wybitnej turni Angel, która stanowi zakończenie grani. Nazwa nadana została od nazwiska alpinisty i topografa, uczestnika włoskiej wyprawy w rejon Baltoro w 1909 roku. Przełęcz oznaczana jest też kotą 6285.

1. i następne kolejne wejścia na przełęcz: VII-IX.1979 Francuzi (Eksp.79/1). Dalsze wejścia w 1982 Polacy (Eksp.82/3) i później.

DROGA 15. Z Godwin Austen Gl. przez De Filippi Gl. na przełęcz (rys.5,22,23). Stromo w łodzie (40-50°).

Podejście pod lodową ścianę przełęcz prowadzi przez silnie uszczeliniony lodowczyk De Filippi Gl. Następnie wprost w górę 500 metrową stromą lodową ścianą (40-50°) na siodło przełęcz.

Rys.30 Negrotto Pass od zachodu

1. i następne kolejne przejścia: VII-IX.1979 Francuzi (Eksp. 79/1). Dalsze przejścia w 1986 r. Polacy (Eksp.86/3).

DROGA 16. Z Savoia Gl. na przełęcz (rys.5,24,27,30,31). Stromo w lodzie, szczegóły nie znane.

1.przejście: 25.VII.1982 T.Karolczak, W.Wróż (Eksp.82/3).

ANGEL 6858 (rys.5,18,22,28,30,31)

Angel (Angelus) czyli Anioł jest charakterystycznym lodowo-skalistym wierzchołkiem w zakończeniu południowej grani K2. Wznosi się on bezpośrednio nad rozgałęzieniem lodowców Godwin Austen Gl. i Savoia Gl. Szczyt oznaczany jest też topograficznym symbolem BK23 lub opisywany kotami: 6870, 6855 lub 6805.

W północnej grani szczytu, schodzącej ku Negrotto Pass, znajdują się turnie: P.6660, P.6614 i P.6494. Na wschód odchodzi z wierzchołka boczne żebro, w którego najwyższej części znajduje się East Shoulder (Wschodnie Ramie, BK23') 6845(6785), a nieco niżej charakterystyczna skalista turnia Nera Peak (Punta Nera, BK24) - czyli Czarna Turnia 6394 (6506,6433), która na pd.-wsch. obrywa się skalistą flanką. U podstawy tej flanki znajduje się "Piramide Gilkey" - upamiętniająca amerykańskiego alpinistę, który zginął przy próbie wejścia na K2 w 1939 roku.

Próba wejścia na Angel: 6.IX.1982 J.Kurczab, R.Urbanik (Eksp. 82/3) do 6550.

1.wejście: 9.VIII.1983 M.Afanassieff, C.Stucki (Eksp.83/2).

DROGA 17. Z Savoia Gl. prawą częścią pd.-zach. flanki (rys.5).

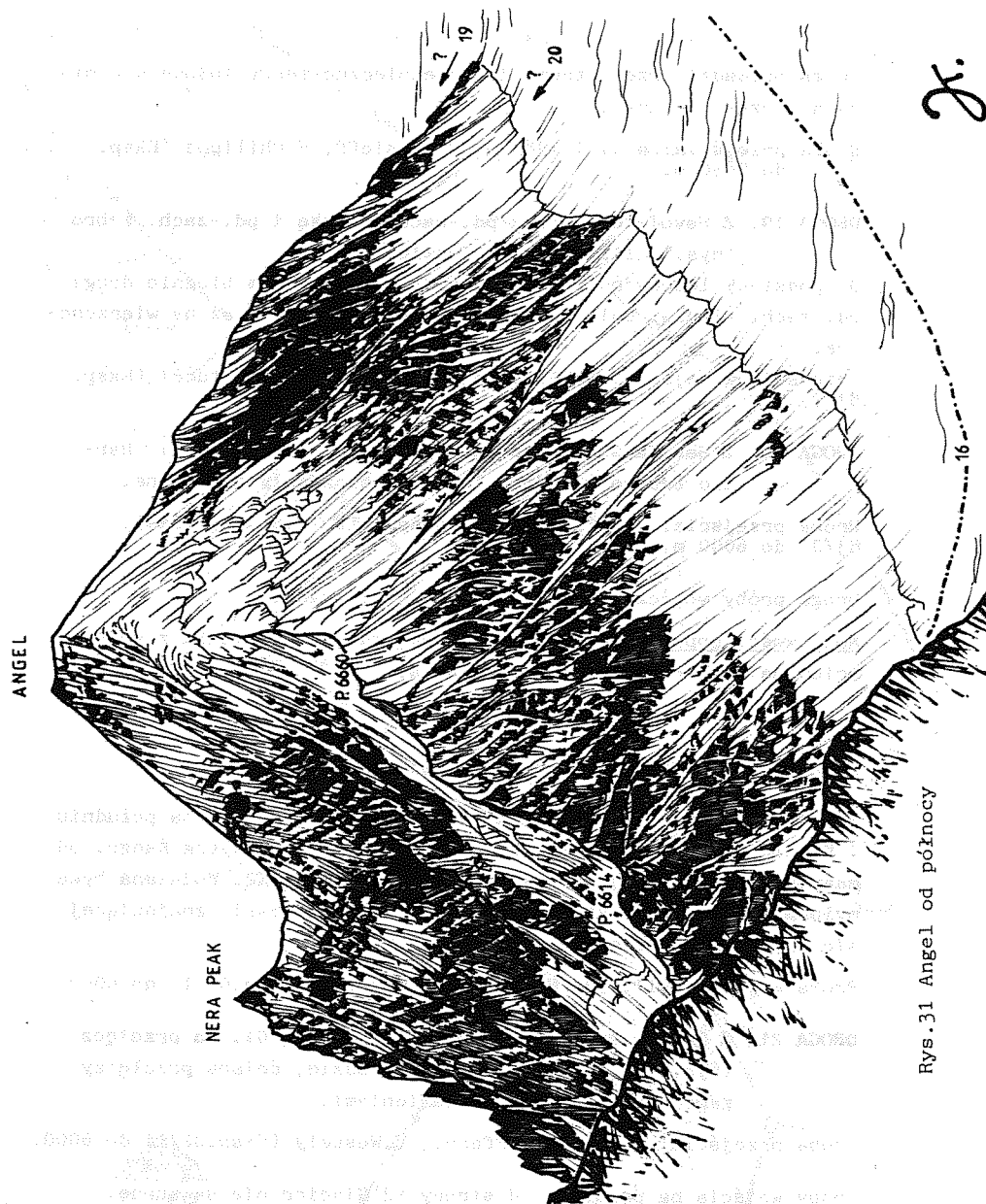
Stromo w lodzie 45-55°, miejscami 60°, 15 godzin.

Droga biegnie stromymi lodowymi polami (45-55°) i bardzo stromymi, skalisto-lodowymi kuluarami (60°) na prawo od lodowych obrywów, wiszącego w górnej części flanki lodowczyka i wyprowadza na platformę ponad obrywami (6000 m - biwak). Stąd szerokim kulwarem na grań i dalej przez garby i spiętrzenia grani na szczyt.

1.przejście: 9.VIII.1983 M.Afanassieff, C.Stucki (Eksp.83/2).

DROGA 18. Z Savoia Gl. środkową częścią pd.-zach. flanki (rys.5).

Stromo i niebezpiecznie w lodzie.

Rys.31 Angel od północy

Droga prowadzi przez strome i niebezpieczne zerwy lodowe w centralnej części flanki.

Próba przejścia: 6.VIII.1983 M.Afanassieff, F.Philippe (Eksp. 83/2) do 5850 m.

DROGA 19. Z Savoia Gl. przez pd.-zach. flankę i pd.-zach. żebro (rys.5,31). Stromo w lodzie ($45-50^\circ$).

Do podstawy lodowych obrywów na wys. około 5600 m biegnie droga pd.-zach. flanką. Dalej pl.-zach. granią ($45-50^\circ$) aż na wierzchołek.

Przejście w zejściu: 9.VIII.1983 M.Afanassieff, C.Stucki (Eksp. 83/2).

DROGA 20. Z Savoia Gl. przez zachodnią flankę (rys.5,31). Bardzo trudno w lodzie i skale, szczegóły nie znane.

Próba przejścia: 2.VIII.1983 M.Afanassieff, C.Stucki (Eksp. 83/2) do 6000 m.

Droga próby wejścia z 1982 roku nie jest znana.

Możliwości poprowadzenia nowych dróg: pd.-wsch. flanką z wejściem na Nera Peak, pn.-wsch. flanką.

SKYANG SOUTH-WEST LA 6526 (rys.5,32,35,37,38,42)

Trudno dostępna przełęcz, pomiędzy Godwin Austen Gl. na południu i K2 Glacier na pn.-zach., która oddziela masyw Skyang Kangri od masywu K2. Wcześniej określana też jako Col NE-K2. Podawana bywa mylnie z kotą 6621, która odnosi się do przełęczki, znajdującej się dalej na pd.-zach. w grani K2.

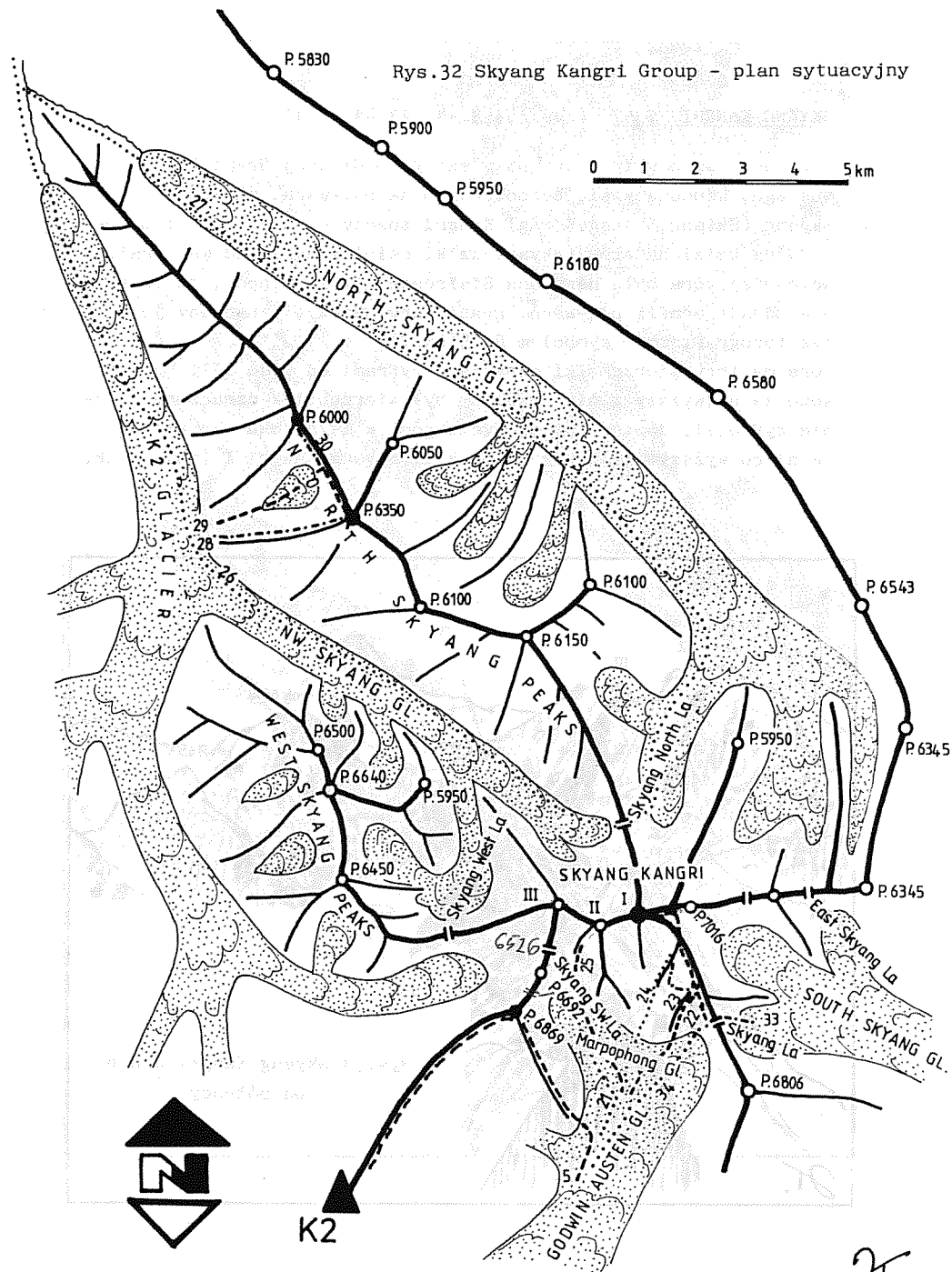
Próba wejścia: VII.1902 H.Pfannl, V.Wessely (Eksp.02/1) do 6000.

DROGA 21. Z Godwin Austen Gl. przez Marpophong Gl. na przełęcz (rys.5,32,35,37). W firni i lodzie, ściana przełęczki zagrożona spadającymi kamieniami.

Próba przejścia: VII.1902 H.Pfannl, V.Wessely (Eksp.02/1) do 6000.

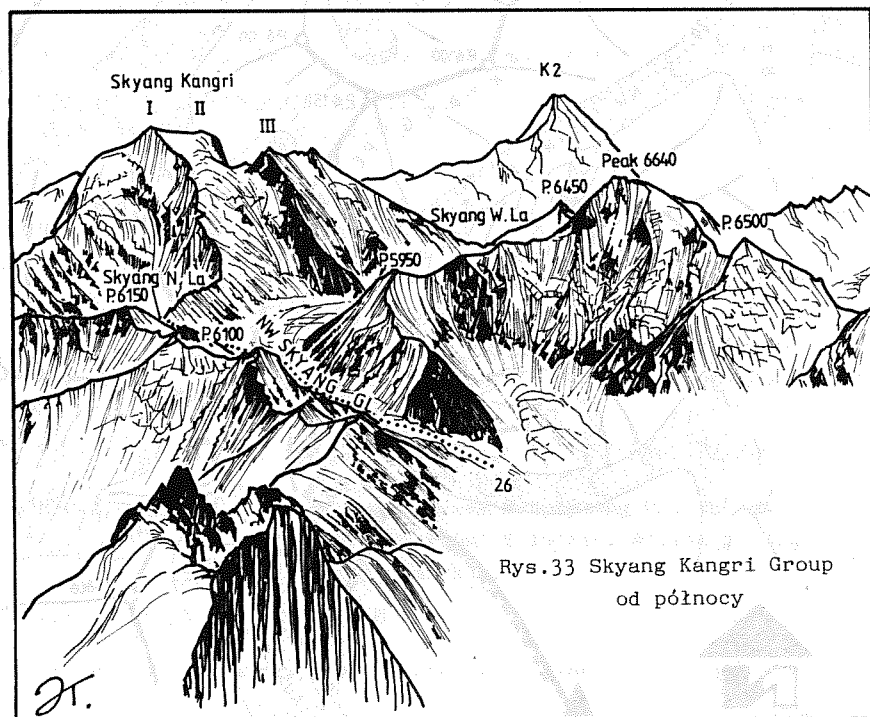
Próby wejścia na przełęcz od strony K2 Glacier nie są znane.

Rys.32 Skyang Kangri Group - plan sytuacyjny

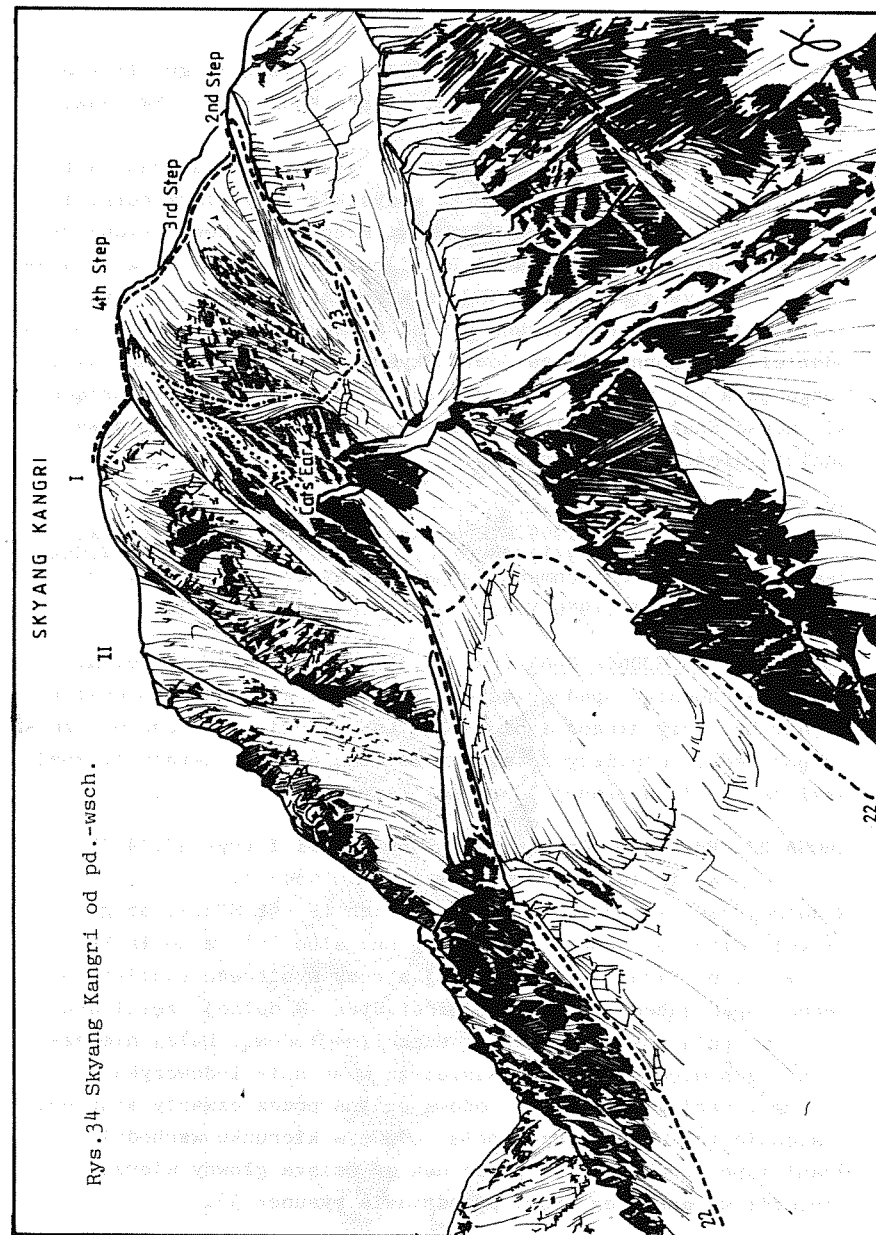

SKYANG KANGRI 7357 (rys.2,3,32-40,43,44,47,49)

Wybitny, rozłożysty zwornikowy szczyt w Głównej Grani Baltoro Mustagh, wznoszący się bezpośrednio na pn.-wsch. od K2. Skyang (Skiang, Skjang, Kjang) Kangri znaczy w języku Balti Lodo-wa Góra Dzikich Osłów (skyang=dziki osioł, kangri=lodowa góra). Wcześniej góra była nazywana Staircase, czyli Schody, co trafnie oddaje profil pd.-wsch. grani góry. Szczyt oznaczany jest też topograficznym symbolem BK28(BK27). Góra ma trzy wierzchołki oznaczane cyframi od I do III. Początkowo za najwyższy z nich uważany był wierzchołek oznaczany obecnie cyfrą II, dopiero po zdobyciu góry w 1976 roku okazało się że nieco wyższym jest wierzchołek I. Skyang Kangri I (Main Peak,

Rys.33 Skyang Kangri Group od północy

Rys.34 Skyang Kangri od pd.-wsch.

East Peak, BK28) ma wysokość 7357 (7485), Skyang Kangri II (SW Peak, BK27) 7345 (7544, 7490, 7339), Skyang Kangri III (NW Peak, BK26) ca 7300 (6700?).

Masyw Skyang Kangri jest zwornikiem 6 grani. Główna Gran Baltoro biegnie ze Skyang SW La przez wszystkie trzy wierzchołki i schodzi ku Skyang La. Grań NNW, z wierzchołkami West Skyang Peaks, odchodzi od Skyang Kangri III i rozdziela górny bieg K2 Glacier i NW Skyang Gl.. Grań NNW, z wierzchołkami North Skyang Peaks, oddziela North Skyang Gl. od NW Skyang Gl. Grań Wschodnia, oddzielająca górne piętra South Skyang Gl. i North Skyang Gl., rozgałęzia się dalej w duże gniazdo grani i szczytów wznoszące się ponad Shaksgam Valley i stanowiące najdalej na północ wysuniętą część Baltoro Mustagh.

Wejścia na Skyang Kangri:

Próby wejścia: 25.VI.1909 E.Brocherel, J.Petigax, L.Petigax, L.A.di Savoia (Eksp.09/1) do 6400. 13.IX.1975 M.Andrik, V.Caspaar do 7000, F.Deutschmann(+) jeszcze wyżej (Eksp.75/2).

1.wejście: 11.VIII.1976 Y.Fujiohji, H.Nagata (Eksp.76/2).

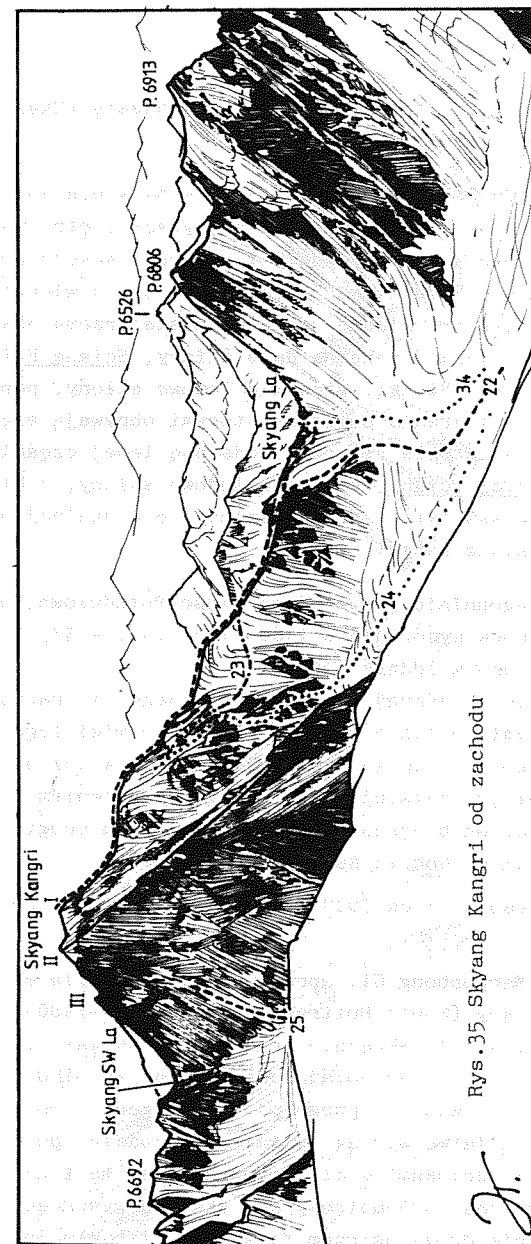
POŁUDNIOWO-WSCHODNIA GRANĀ (rys.32,34-37), nazywana też mylnie Granią Wschodnią, spada pięcioma wybitnymi stopniami (Steps) ku Skyang La. Przy długości około 2,5 km pokonuje ona 1200 m różnicy poziomów. Najniższy ze stopni kulminuje w charakterystycznej skalnej turni nazywanej "Cats Ear" czyli "Kocie Ucho".

DROGA 22. Pd.-Wsch. Granią na Skyang Kangri I (rys.32,34-37).

W firnie z odcinkami w stromym lodzie.

W dolnej części, przez pierwszy stopień (First Step), droga biegnie albo (a): wprost ze Skyang La, albo (b): z kotła Marpo-phong Gl. po firnie wzdłuż prawej strony wybitnego skalistego żebra, spadającego ze szczytu First Step. W dolnej części drugiego stopnia pokonuje szeroką szczelinę lodową. Dalej niebezpiecznie pomiędzy serakami wiszącego w ścianie lodowczyka aż na szczyt trzeciego stopnia i lodową ścianą przez czwarty stopień. Następnie trawersuje przez pola lodowe w kierunku wschodniej grani i po przebicciu się przez nawisy osiąga główny wierzchołek. Szczegółowy przebieg drogi przedstawia rysunek 36.

Próby przejścia: 25.VI.1909 E.Brocherel, J.Petigax, L.Petigax, L.A.di Savoia (Eksp.09/1) do 6400. 13.IX.1975 M.Andrik, V.Caspaar do 7000, F.Deutschmann(+) jeszcze wyżej (Eksp.75/2).

Rys.35 Skyang Kangri od zachodu

do drogi 22:

1.przejście: 11.VIII.1976 Y.Fujiohji, H.Nagata (Eksp.76/2).

Dalsze próby bez sukcesu: 80/2

POŁUDNIOWO-ZACHODNIA FLANKA (rys.32,34-38) wznosi się ponad kotłem Marpophong Gl., który stanowi najwyższe piętro Godwin Austen Gl. Ma ona około 3 km szerokości i osiąga wysokość ponad 1300 m. Wybitne skaliste Południowe Żebro, spadające z wierzchołka Skyang Kangri II, które w dole rozgałęzia się trzema skalistymi filarami, rozdziela flankę na dwie ściany. Ścianę Południową, czyli prawą część flanki, stanowią lodowe skłony, poprzedzielane skalistymi filarami, pomiędzy którymi obrywają się serakami wiszące w ścianie pola firnowe. Podstawę lewej części flanki, czyli Zachodniej Ściany, stanowią lodowe skłony, z których wyżej wyrastają skaliste żebra, kulminujące w skalnej ścianie szczytowej Skyang Kangri II.

DROGA 23. Diagonalnie przez górną część Południowej Ściany

(droga wycofania w 1980 r)(rys.32,34-37). Trudno i stromo w lodzie i firnie.

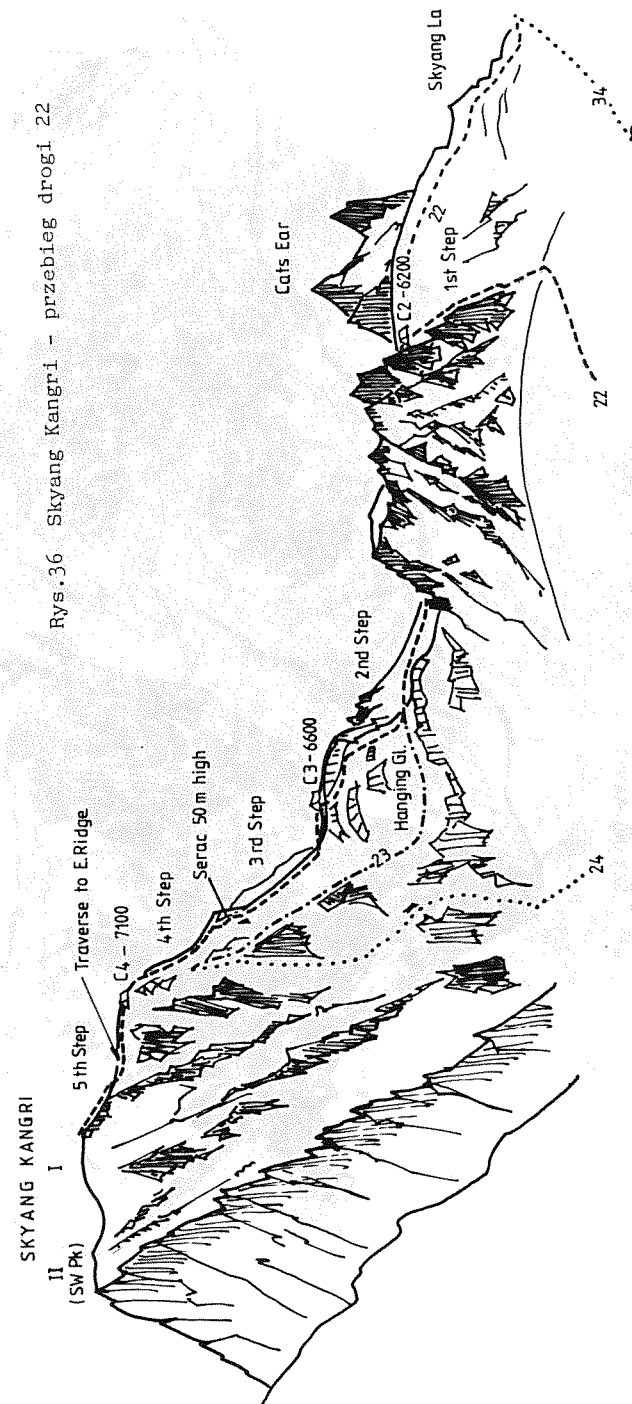
Opis w zejściu: Z górnej części centralnego filara południowej ściany zjazdami na linii ukośnie w lewo do wielkiego kuluaru, przecinającego wschodnią stronę filara. Nim w dół na firnowe pola, którymi już łatwiej, ale z dużym zagrożeniem lawinami, w lewo aż na pd.-wsch. grań ponad jej pierwszym progiem. Dalej razem z drogą 22 na Godwin Austen Gl.

Zejscie (z wysokości ca 7000 m): 10.VII.1980 M.Kennedy, J.Lowe (Eksp.80/2).

DROGA 24. Z Marpophong Gl. wprost Centralnym Filarem Południowej Ściany (South Buttress, Kennedy-Lowe-1980-Attempt)(rys. 32,34-37).

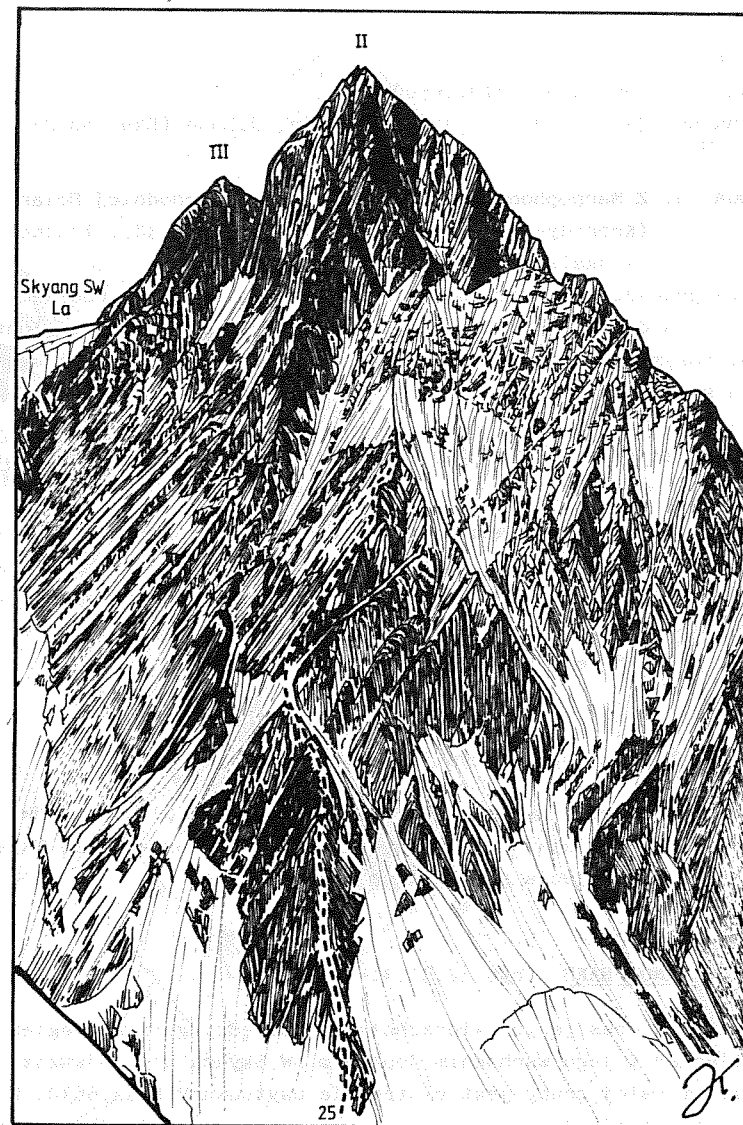
Skrajnie trudno (VI) w skale i lodzie.

Wybitny centralny filar południowej ściany kulminuje na wysokości 7100 m, w czwartym progu pd.-wsch. grani. Dolną część drogi stanowią łatwe wyciągi w śniegu i lodzie, poprzedzielana trudniejszymi odcinkami w mixtowym terenie. Najtrudniejszą (VI) częścią drogi jest 300-metrowy pas skał na wysokości 6200-6500. Powyżej biegnie droga ostrzem filara, w głębokim śniegu, w kierunku pd.-wsch. grani.

Rys.37 Skyang Kangri - pd.-zach. flanka

SKYANG KANGRI

Rys.38 Skyang Kangri - zachodnia ściana

do drogi 24:

Biwaki (w hamakach): 6100,6500,7000.

Próba przejścia: 10.VII.1980 M.Kennedy, J.Lowe (Eksp.80/2) do 7000 m.

DROGA 25. Z Marpophong Gl. wprost środkiem Zachodniej Ściany (Kennedy-Lowe-1980-Attempt)(rys.32,37,38). Trudno w skale i lodzie.

Droga prowadzi wybitnym stałym filarem, biegnącym środkiem ściany. W dolnej części średnio trudne wyciągi w śniegu, lodzie i mixtowym terenie. Wyżej wspinaczka w bardzo kruchych i spękanych skałach wapiennych.

Biwaki: 6100,6600

Próba przejścia: 23.VI.1980 M.Kennedy, J.Lowe (Eksp.80/2) do 6600 m.

Możliwości poprowadzenia nowych dróg są nieograniczone. Zupełnie nie rozpoznana jest do tej pory cała szeroka północna flanka masywu. Liczne granie i zębra wskazują logiczne, interesujące i stosunkowo bezpieczne linie dróg. Do zdobycia są też boczne wierzchołki Skyang Kangri II i III.

SKYANG WEST LA 6250 (rys.32,33,41)

Przełęcz pomiędzy górnymi piętrami lodowców K2 Glacier i NW Skyang Gl., oddzielająca masyw Skyang Kangri od Masywu West Skyang Peaks. Próby wejścia na przełęcz nie są znane.

WEST SKYANG PEAKS (rys.32,33,41-45)

Gniazdo interesujących wierzchołków, pomiędzy górnym biegiem K2 Glacier i jego wschodnim dopływem NW Skyang Gl. Najwyższym szczytem całej grupy jest centralnie usytuowany Peak 6640. W północnej i południowej grani masywu znajdują się mniej wybitne wierzchołki: Peak 6500 i Peak 6450.

Jakiegokolwiek próby przejść nie są znane.

K2

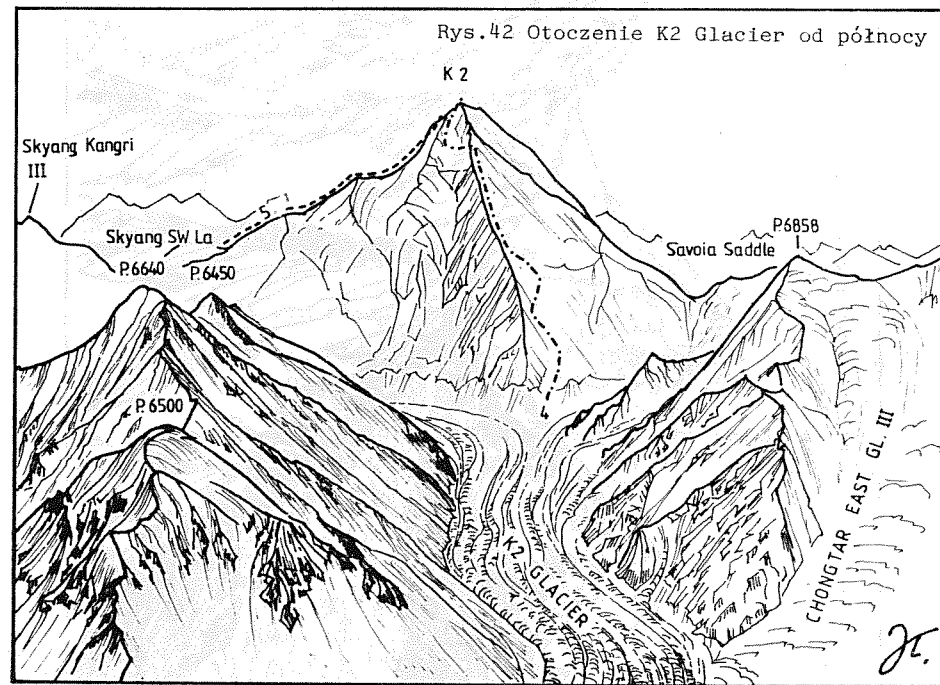
Rys.40 Skyang West La od pn.-wsch.

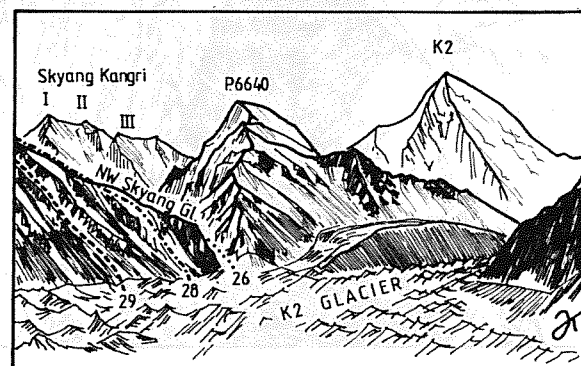
Skyang North La

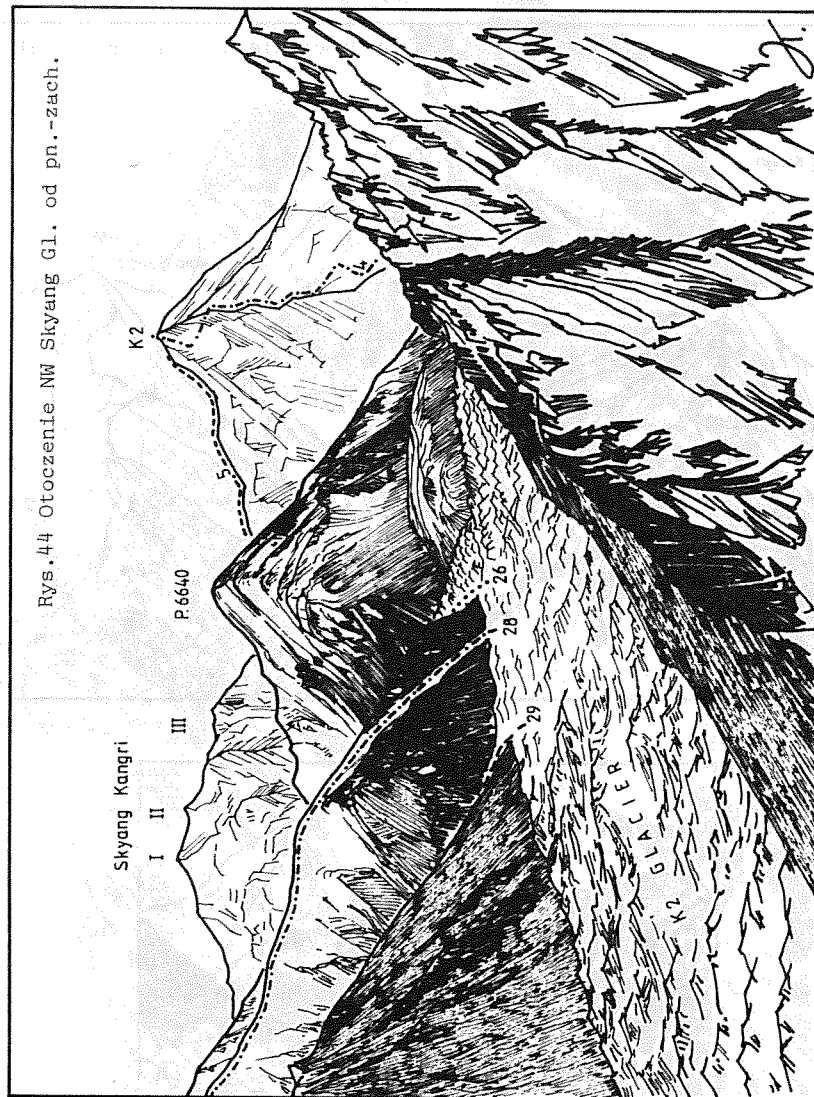
Rys. 41 North Skyang Peaks od północy

Rys. 42 Otoczenie K2 Glacier od północy

Rys. 43 North Skyang Peaks od pn.-zach.

SKYANG NORTH LA 5600 (rys. 32, 33, 40, 45)

Głęboko wcięta przełęcz, łącząca najwyższe piętra lodowców North Skyang Gl. na wschodzie i NW Skyang Gl. na zachodzie. Oddziela ona masyw Skyang Kangri od szczytów North Skyang Peaks.

1. wejście: VII. 1937 H.W. Tilman z Sherpami(?) (Eksp. 37/1). 2. w. 1983 uczestnicy Eksp. 83/5.

DROGA 26. Z K2 Glaciar przez NW Skyang Gl. na przełęcz (rys. 32, 33, 43-45). Po firnie, zapewne niezbyt trudno, szczegóły nie znane.

1. przejście (w zejściu): VII. 1937 H.W. Tilman z Sherpami(?) (Eksp. 37/1). 2. p. (w wejściu): 1983 uczestnicy Eksp. 83/5.

DROGA 27. Z K2 Glaciar przez North Skyang Gl. na przełęcz (rys. 32). Po firnie, zapewne niezbyt trudno, szczegóły nie znane.

1. przejście: VII. 1937 H.W. Tilman z Sherpami(?) (Eksp. 37/1).

NORTH SKYANG PEAKS (rys. 32, 33, 43-46)

Grupa interesujących wierzchołków w grani, pomiędzy K2 Glaciar i NW Skyang Gl. na zachodzie i North Skyang Gl. na wschodzie. Najwyższym szczytem całej grupy jest centralnie usytuowany Peak 6350. Pozostałe, mniej wybitne szczyty osiągają wysokości pomiędzy 6000 - 6150 m

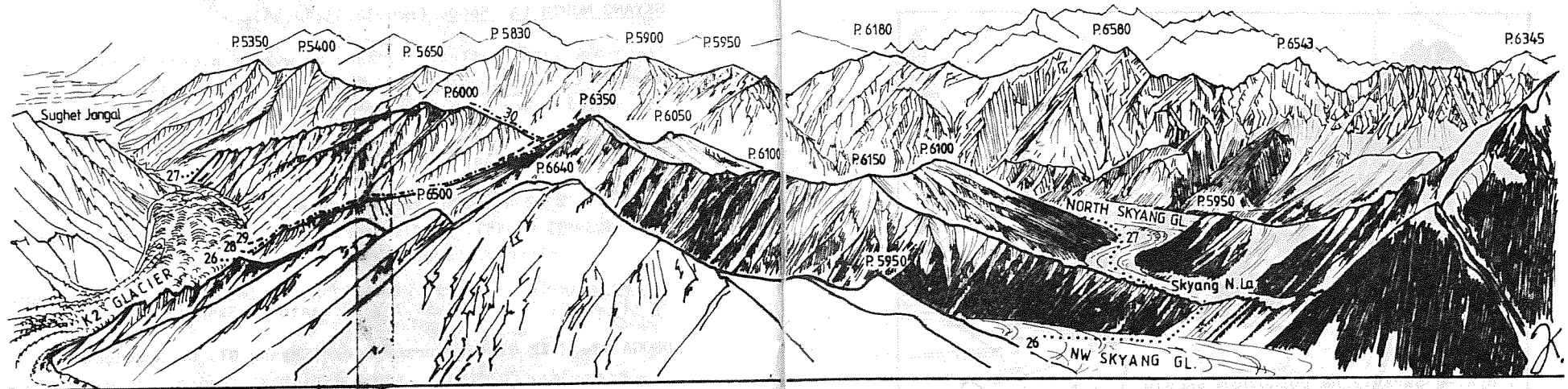
PEAK 6350 (rys. 3, 32, 43-45)

Najwyższy szczyt w grani North Skyang Peaks, nazywany też "Tilman Peak" lub "Julie Peak".

1. wejście: 12. VII. 1937 E. Shipton, H.W. Tilman (Eksp. 37/1). 2. w. (1. w. kobiece): K. Diemberger, J. Tullis (Eksp. 83/5).

DROGA 28. Z K2 Glaciar zachodnim zębem na Peak 6350 (rys. 32, 43-45). Prawdopodobnie niezbyt trudno, szczegóły nie znane.

1. przejście: 12. VII. 1937 E. Shipton, H.W. Tilman (Eksp. 37/1).

Rys.45 Otoczenie North Skyang Gl. od pd.-zach.

DROGA 29. Z K2 Glacier przez przełęcz na północ od szczytu (rys. 32,43-45). Niezbyt trudno po piargach i śniegu.

Droga prowadzi przez boczną dolinkę, wcinającą się w zachodnie stoki masywu, w dole po piargach, wyżej przez śnieżne pole aż na przełęcz w grani na północ od szczytu, z której dalej granią na wierzchołek Peak 6350.

1.przejście(1.p.kobiece): VII.1983 K.Diemberger, J.Tullis (Eksp. 83/5)

PEAK 6000 (rys.32,45)

Wierzchołek w północnej części grani North Skyang Peaks, nazwany przez zdobywców w 1983 roku "Afternoon Peak".

1.wejście(1.w.kobiece): VII.1983 K.Diemberger, J.Tullis (Eksp. 83/5).

DROGA 30. Z K2 Glacier przez przełęcz na południe od szczytu (rys.32,43-45). Niezbyt trudno po piargach i śniegu. Aż do przełęcz w grani na południe od szczytu prowadzi droga razem z drogą 29. Z przełęcz granią na wierzchołek.

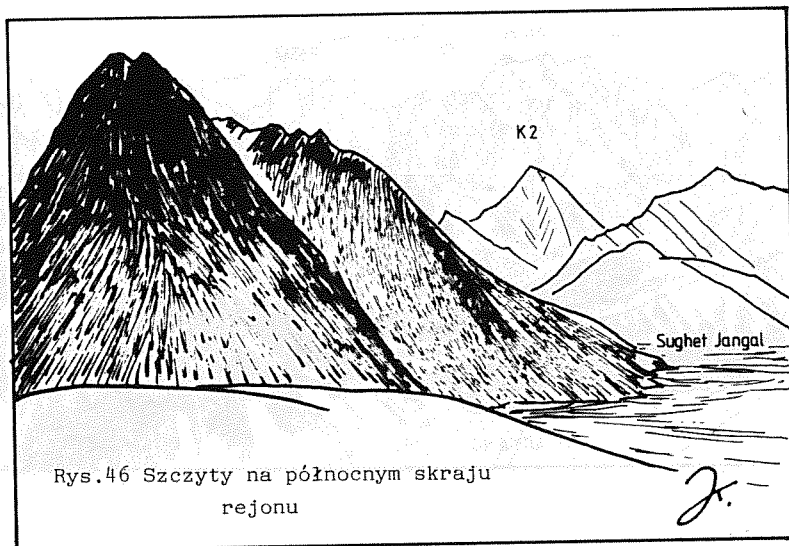
1.przejście(1.p.kobiece): VII.1983 K.Diemberger, J.Tullis (Eksp. 83/5).

EAST SKYANG LA (rys.32,47)

Przełęcz we wschodniej grani Skyang Kangri, pomiędzy North Skyang Gl. i South Skyang Gl. Próby wejść nie są znane.

EAST SKYANG GROUP (rys.45,47,48)

Zupełnie nie zbadana grupa interesujących dolomitowych szczytów pomiędzy North Skyang Gl. na zachodzie, South Skyang Gl. na południu i Shaksgam Valley na wschodzie. Najwyższym wierzchołkiem całej grupy jest Peak 6740, wznoszący się w jej pd.-wsch. ramieniu. Od strony Shaksgam Valley wcinają się w masyw krótkie bocz-

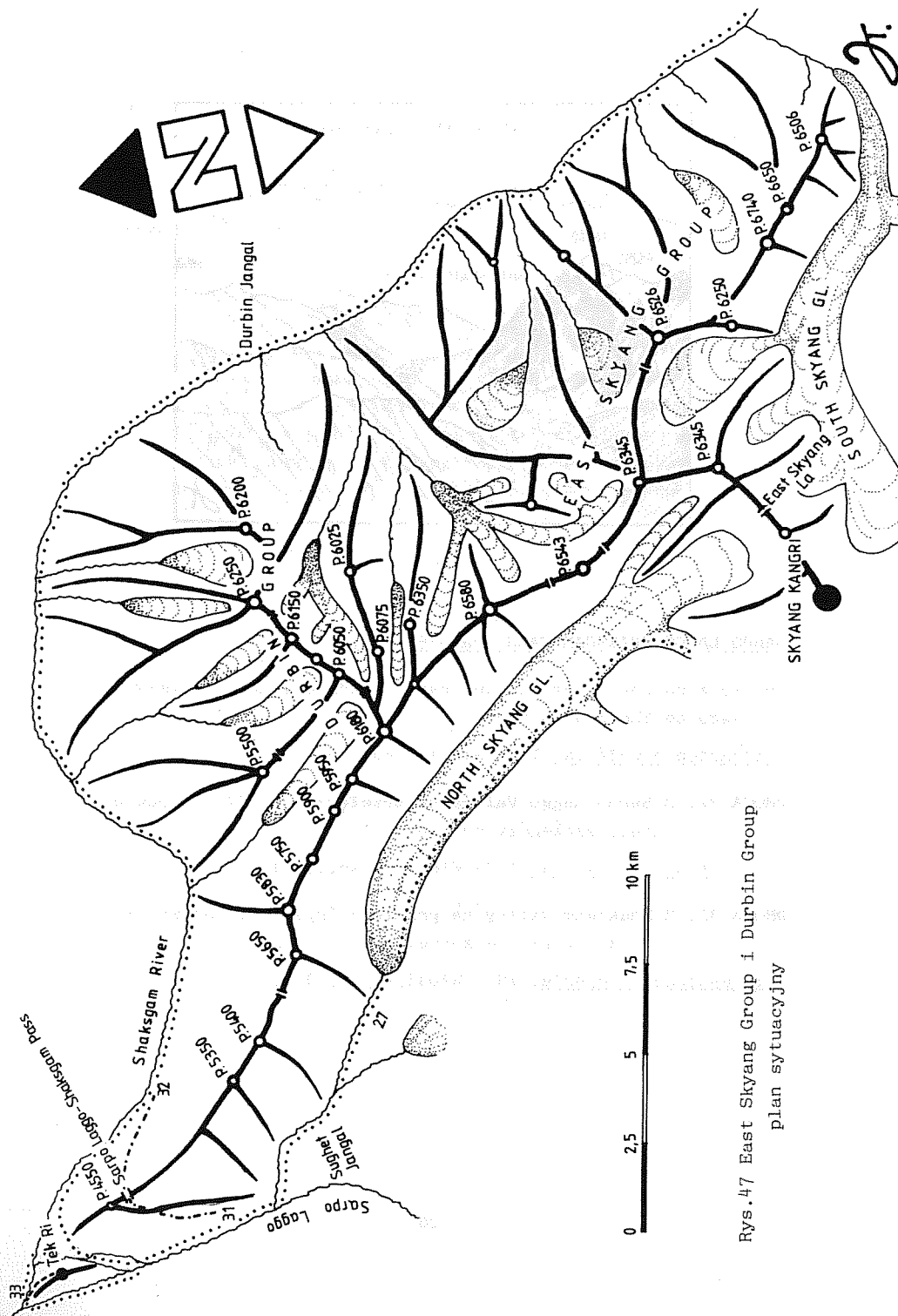

Rys.46 Szczyty na północnym skraju rejonu

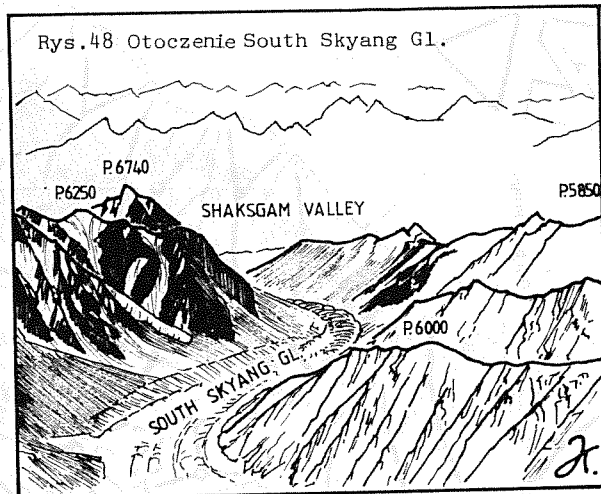
ne doliny z niewielkimi lodowcami.
 Jakiegokolwiek próby przejść w tym rejonie nie są znane.
 Zamieszczone w niniejszym opracowaniu plany sytuacyjne grupy
 wymagają niewątpliwie sprostowań i uzupełnień.

DURBIN GROUP (rys.45,47)

Zupełnie nie zbadana grupa dolomitowych szczytów i grani na północnym skraju Baltoro Mustagh. Wznoszą się one w widłach, których ramiona stanowią: Shaksgam Valley na wschodzie i Sarpo Lago Valley z boczną doliną North Skyang Gl. na zachodzie. Najwyższy szczyt całej grupy osiąga wysokość 6580 m. Od strony Shaksgam Valley wcinają się w masyw liczne, krótkie boczne doliny z niewielkimi lodowcami. Jakiegokolwiek próby przejść w tym rejonie nie są znane. Zamieszczone w niniejszym opracowaniu plany sytuacyjne grupy wymagają niewątpliwie sprostowań i uzupełnień.

Rys.47 East Skyang Group i Durbin Group plan sytuacyjny

SARPO LAGGO-SHAKSGAM PASS ca 4350 (rys.47)

Przełęcz na północnym skraju grani, rozdzielającej zlewnie Sarpo Laggo od Shaksgam River.

1.i następne wejścia: 1929 Włosi (Eksp.29/1).

DROGA 31. Z Sarpo Laggo Valley na przełęcz (rys.47). Zapewne łatwo, szczegóły nie znane.

1.i następne przejścia: 1929 Włosi (Eksp.29/1).

DROGA 32. Z Shaksgam Valley na przełęcz (rys.47). Zapewne łatwo, szczegóły nie znane.

1.i następne przejścia: 1929 Włosi (Eksp.29/1).

TEK RI 3890 (rys.47)

Wzgórze nad spływem rzek Shaksgam River i Sarpo Laggo.
1(?)wejście: 1983 uczestnicy Eksp.83/5.

DROGA 33. Od północy na Tek Ri (rys.47). Szczegóły nie znane.
1.przejście: 1983 uczestnicy Eksp.83/5.

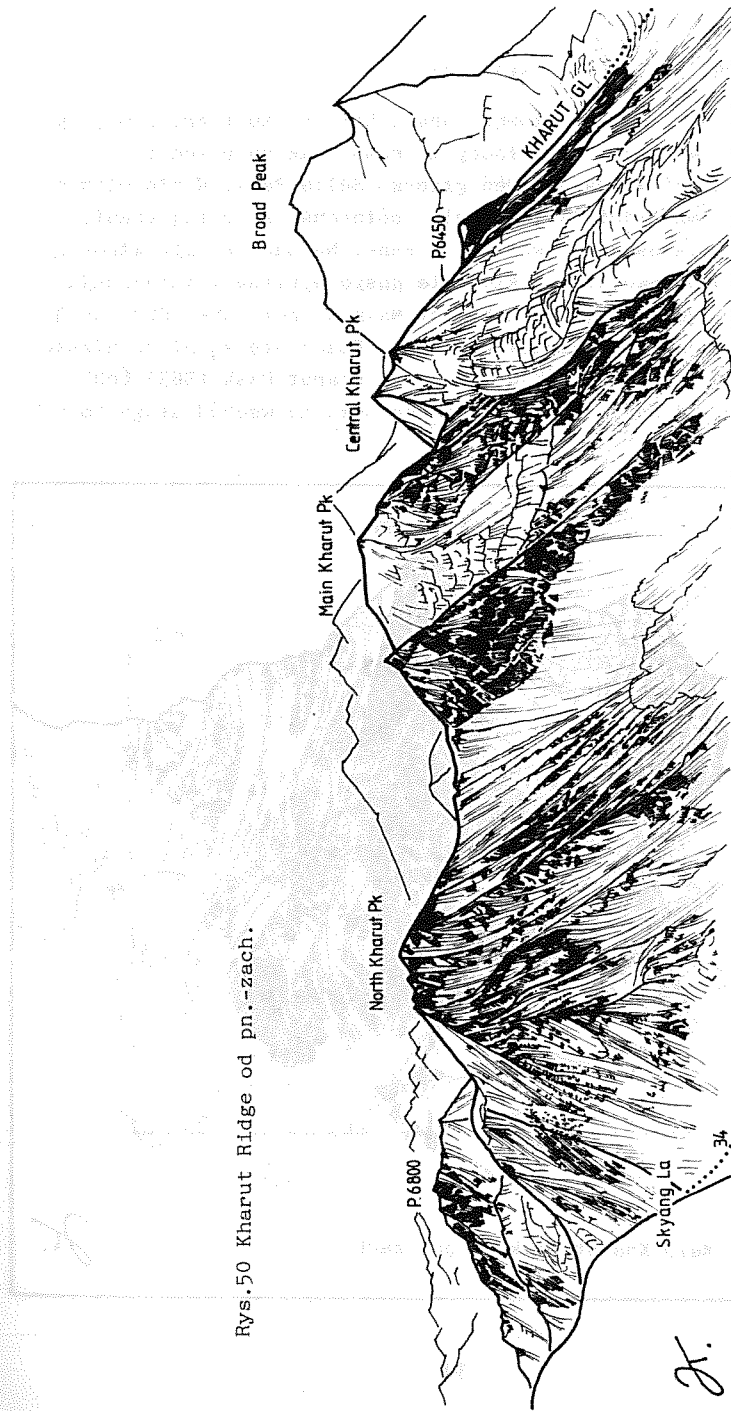
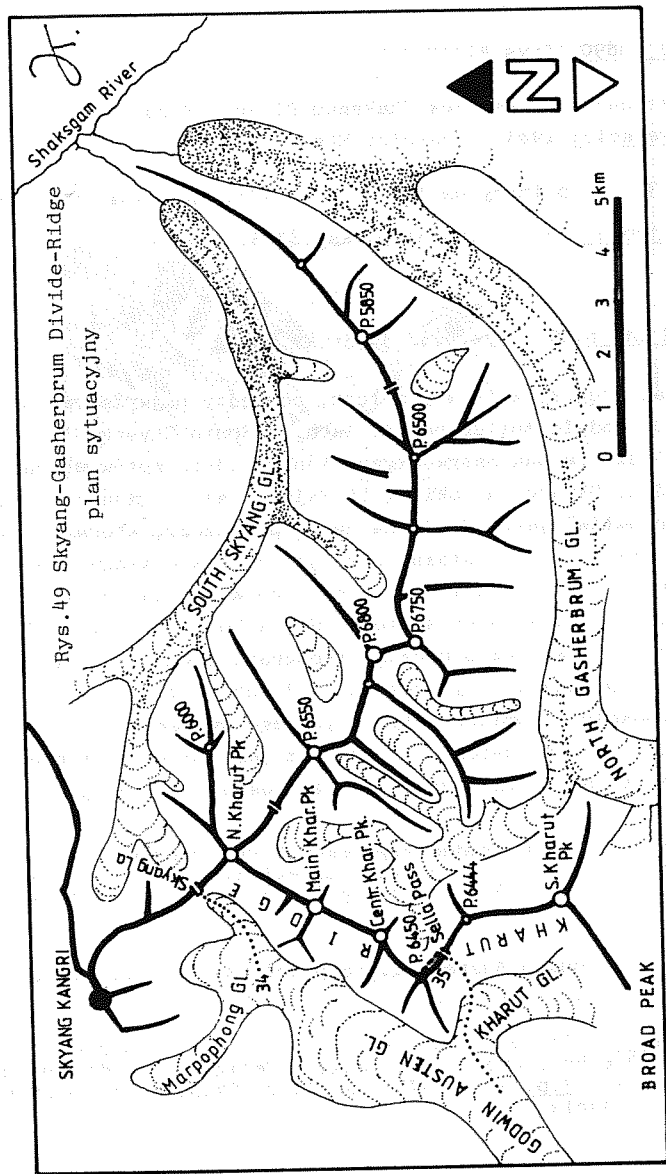
SKYANG LA 6150 (rys.3,32,35,36,49,50)

Wybitna, głęboko wcięta przełęcz, pomiędzy najwyższymi piętrami lodowców Godwin Austen na pd.-zach. i South Skyang Gl. na wschodzie. Oddziela ona masyw Skyang Kangri od szczytów w grani Karhut Ridge. Skyang La (Skiang La, Skjang La), co znaczy "Przełęcz Dzikich Osłów" jest oficjalną nazwą przełęczy, która pierwotnie (w 1902 r) nazwana została przez jej zdobywcę Windy Gap (Sella dei Venti), czyli Przełęcz Wiatrów lub Wietrzna Przełęcz. Nazywana była również "Grenzsattel" (Sella Confine) czyli "Przełęcz Graniczna". Bywa też oznaczana topograficznym symbolem BK29. Wcześniej podawana z wysokością 6233 lub 6550. Znana jest również wysokość z pomiaru altymetrycznego wynosząca 5940. Od strony Godwin Austen Gl. przełęcz jest łatwo dostępna. Podejście od strony South Skyang Gl. nie zostało do tej pory rozpoznane.

1.wejście: VII.1902 V.Wessely (Eksp.02/1), na nartach. 2.w. 24.VI.1909 E.Brocherel, J.Petigax, L.Petigax, L.A.di Savoia (Eksp.09/1). 3.w. VIII.1975 Austriacy (Eksp.75/2). Później dalsze wejścia.

DROGA 34. Z Godwin Austen Gl. na przełęcz (rys.32,35,36,49,50).
Łatwo po firnie.

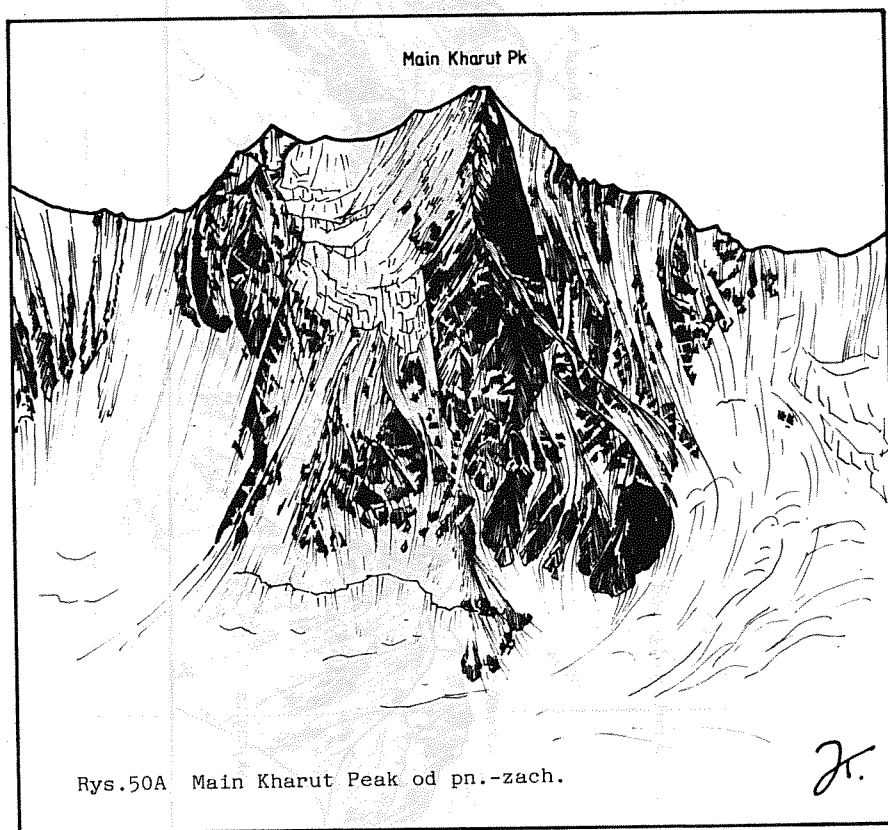
1.przejście: VII.1902 V.Wessely (Eksp.02/1), na nartach. 2.p. 24.VI.1909 E.Brocherel, J.Petigax, L.Petigax, L.A.di Savoia (Eksp.09/1). 3.p. VIII.1975 Austriacy (Eksp.75/2). Później dalsze przejścia.

Rys.50 Kharut Ridge od pn.-zach.

KHARUT RIDGE (rys.35,49-51,53,54)

Znacznie niższy odcinek Głównej Grani Baltoro Mustagh, pomiędzy masywem Skyang Kangri na północy i Broad Peak na południu. W środkowej części wciną się weń głęboko Sella Pass. W niniejszym opracowaniu uwzględniona jest tylko północna część tej grani, pomiędzy Savoia Saddle i w/w Sella Pass. Na odcinku tym wznoszą się trzy stosunkowo niewysokie, ale dosyć wybitne i interesujące wierzchołki. Najwyższym z nich jest Main Kharut Peak (BB2) 6913 (7009,6909), czyli Wierzchołek Główny. Pozostałe są nieco niższe: North Kharut Peak (BB1) 6806 i Central Kharut Peak (BB3) 6805 (6816,6812). Od North Kharut Peak odchodzi na wschód długa bocz-

Rys.50A Main Kharut Peak od pn.-zach.

na grań, która oddziela South Skyang Gl. od North Gasherbrum Gl. W pd.-zach. grani Central Kharut Peak, bezpośrednio ponad Sella Pass znajduje się niewybitna kulminacja Peak 6450 (6395,6394).

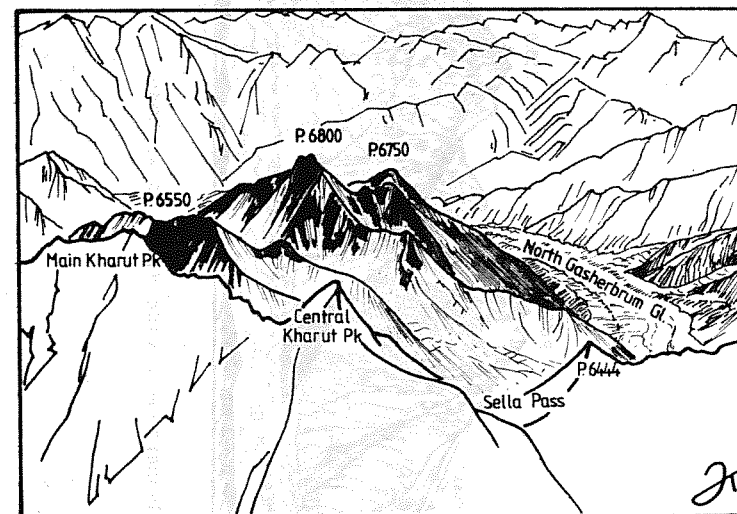
Wejścia na wierzchołki Kharut Ridge nie są znane.

1.wejście na Peak 6450: 15.VII.1974 H.Iwamoto, I.Kita (Eksp.74/1)
2.w. 1977 Japończycy (Eksp.77/1).

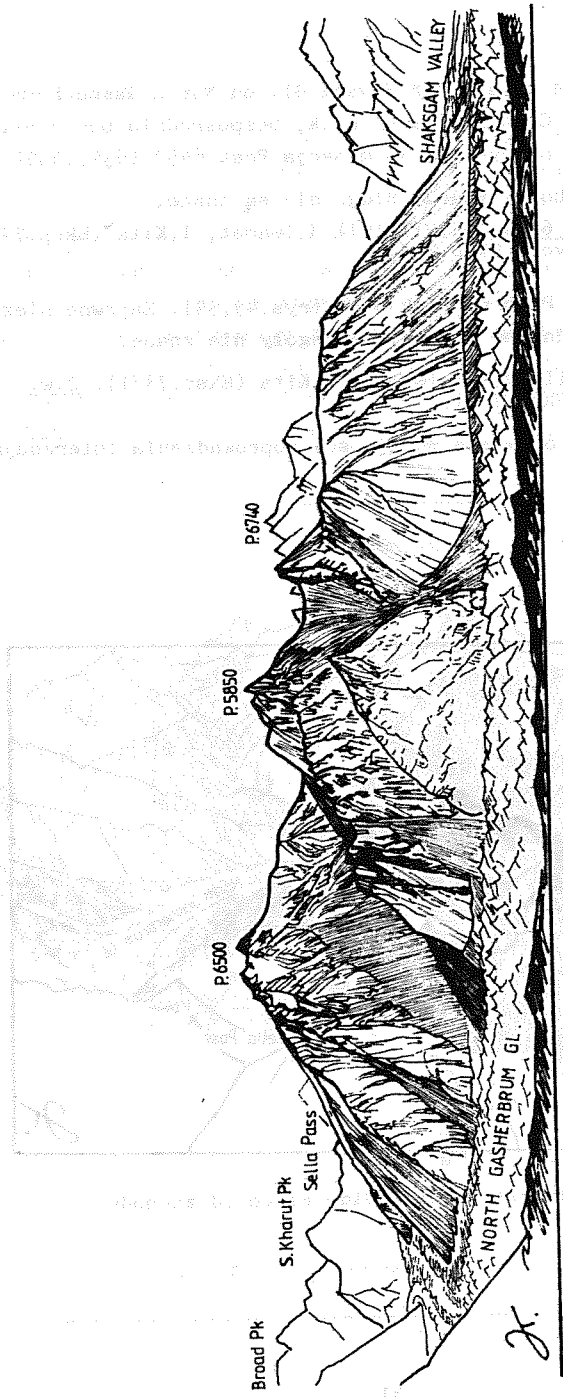
DROGA 35. Z Sella Pass na Peak 6450 (rys.49,54). Zapewne niezbyt trudno po firnie, szczegóły nie znane.

1.przejsięcie: 15.VII.1974 H.Iwamoto, I.Kita (Eksp.74/1). 2.w. 1977 Japończycy (Eksp.77/1).

Na ścianach szczytów wiele możliwości poprowadzenia interesujących dróg.

Rys.51 Skyang-Gasherbrum Divide-Ridge od zachodu

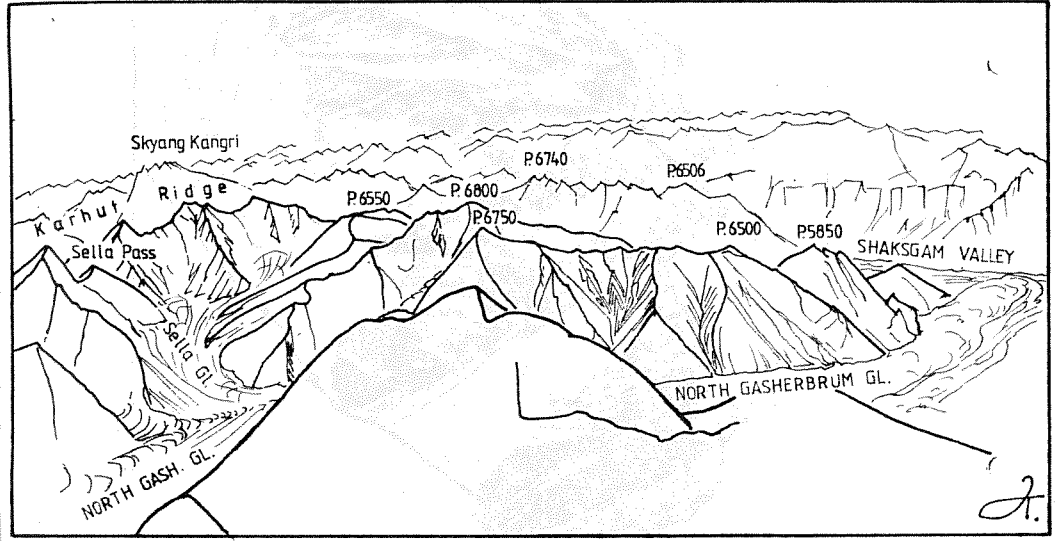

Rys. 52 Skyang-Gasherbrum Divide-Ridge od wschodu

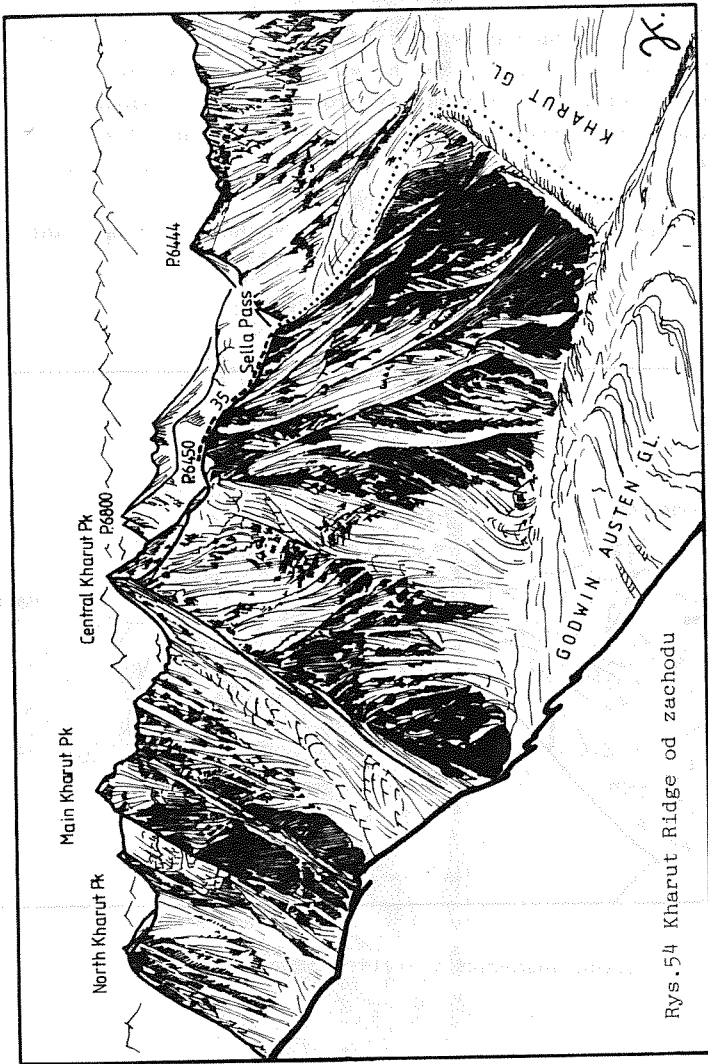
SKYANG-GASHERBRUM DIVIDE-RIDGE (rys.3,48-54)

Grań odchodząca na wschód od North Kharut Peak i oddzielająca South Skyang Gl. od North Gasherbrum Gl. W południowe i północne stoki grani wcinają się krótkie boczne lodowce. Najwyższym szczytem w grani jest centralnie usytuowany Peak 6800. Pozostałe, mniej wybitne szczyty to: Peak 6750, Peak 6550 i Peak 5850 we wschodnim zakończeniu grani.

Jakiegokolwiek próby przejść w tym rejonie nie są znane.

Rys. 53 Skyang-Gasherbrum Divide-Ridge od pd.-zach.

Rys. 54 Kharut Ridge od zachodu

Handwritten notes in a cursive script, likely describing the geographical features shown in the drawing. The text is partially obscured and difficult to read due to the handwriting style and the image's orientation.

Spis treści:

Negrotto Pass	3
Angel	4
Skyang South-West La	6
Skyang Kangri	8
Skyang West La	16
West Skyang Peaks	16
Skyang North La	21
North Skyang Peaks	21
Peak 6350	21
Peak 6000	22
East Skyang La	23
East Skyang Group	23
Durbin Group	24
Sarpo Laggo-Shaksgam Pass	26
Tek Ri	27
Skyang La	27
Kharut Ridge	30
Skyang-Gasherbrum Divide-Ridge	33